

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ε' Αριθ. 340

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πέμπτη 3 Μαρτίου 1927

ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΟΔΟΠΟΙΤΑΣ

Κανενός δὲν διαφεύγει τὸ ὅτι τὸ κράτος μὲ τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἀστυνείαν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται σήμερον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μᾶς κάνη τίποτε, ἀπὸ συγκοινωνιακῆς ἀπόψεως.

Ἡ ἡπειρώς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶναι καταδικασμένη νὰ ἀποθάνῃ ἀπὸ οἰκονομικὸν μαρasmus, χωρὶς δρόμους, χωρὶς ἀρτηρίας, μὲ τὰς ὁποίας νὰ ἡμπορῇ νὰ διοχετεύῃ τὸν πλοῦτον τῆς καὶ νὰ διαθέτῃ τὰ προϊόντα τῆς.

Τὸ ἐτονίσκαμεν καὶ ἄλλοτε καὶ δὲν θὰ πύσωμεν νὰ τὸ τονίζωμεν ὅτι μόνον μὲ τὰς ἰδικὰς μᾶς δυνάμεις ἡμποροῦμεν νὰ κάμωμεν κατὰ καὶ μόνον εἰς τὸν ἐκυτὸν μᾶς πρέπει νὰ ἀποβλέψωμεν ἂν θέλωμεν νὰ εἰδῶμεν μίαν καλλιτέρευσιν τῆς ζωῆς μᾶς, μίαν ἀνακλίνουσιν τοῦ ἡπειρωτικοῦ ὁργανισμοῦ.

Ένας τρόπος ἀντιμετώπισεως τελεσφόρος, τοῦ συγκοινωνιακοῦ ζητήματος, ἐκ τῶς τῆς προσωπικῆς ἐργασίας εἶναι καὶ ἡ σύστασις ἐιδικοῦ ταμείου ὁδοποιίας.

Πρὸ πολλοῦ ὁ τέως τμηματάρχης τῆς Γενικῆς Διοικήσεως κ. Ἀποστολόπουλος εἶχε τελειώσῃ ὅλην τὴν ἀπαιτούμενην ἐργασίαν διὰ τὴν ἱδρύσιν τοῦ ταμείου ὁδοποιίας καὶ εἶχε κατάρτισιν σχέδιον τοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ ὥστε δὲν ὑπελείπετο παρὰ ἡ ἐγκρισὶς τοῦ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ.

Δυστυχῶς ὁ ὑδροκέφαλος τῶν Ἀθηνῶν δὲν εὐηρέστηθῃ νὰ δώσῃ εἰς τὴν ἡπειρὸν τὸ ἀσφαλὲς μέσον τῆς κατασκευῆς τῶν δρόμων τῆς.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ἡσυχάσωμεν. Οἱ βουλευταὶ μᾶς πρέπει νὰ εἰσηγηθῶν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ νὰ ἐπιτύχουν τὴν ψήφισιν τοῦ ἀπαιτήτου σχετικοῦ νόμου διὰ τὴν σύστασιν τοῦ ἐιδικοῦ ταμείου μᾶς, διὰ νὰ κατορθώσωμεν μὲ τὸν μόνον αὐτὸν τρόπον νὰ ἀποκτήσωμεν δρόμους.

Δὲν νομίζομεν ὅτι εἶναι ἀσκοπον καὶ τὰ σωματεῖα μᾶς νὰ ζητήσουν σύσσωμα διὰ ψήφισμά των, τὴν ἱδρύσιν τοῦ ταμείου, διὰ νὰ ἐνισχυθῇ ἐτι μᾶλλον ἡ φωνὴ τῶν βουλευτῶν μᾶς.

Πιστεύομεν νὰ εἰσκαυσθῶμεν ὅτι τὸ ταμεῖον

τῆς ὁδοποιίας εἶναι ἡ μόνη ταχὺ καὶ ἀσφαλὲς λύσις τοῦ συγκοινωνιακοῦ μᾶς ζητήματος.

Γ. ΒΑΒΑΡΕΤΟΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

== ΚΑΙ ==

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Μᾶς γράφουν ἀπὸ τὴν Παραμυθίαν ὅτι ἐσκέφθησαν οἱ κάτοικοι τῆς σοβαρῶς νὰ ἐνεργήσουν γιὰ τὴν σύστασιν Ταμείου ὁδοποιίας.

Δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ συγκαρῶμεν διὰ τὴν θυσίαν αὐτὴν καὶ νὰ παρακαλέσωμεν τοὺς ἀρτιότους νὰ δεχθῶν εὐμενῶς τὴν αἴτησιν τῶν Παραμυθιωτῶν.

Εὐγε σας Παραμυθιώτες! Κινηθῆτε καὶ νὰ εἰσθε βέβαιοι ὅτι πολλὰ θὰ κατορθώσητε.

Καὶ ἄλλα εὐχάριστα μαθαίνομε ἀπὸ τὴν Παραμυθίαν.

Στὸ Γυμνάσιον χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ ἀόκνου καὶ φιλοπροόδου Γυμνασιάρχου κ. Δ. Σακελλαρίδη ἱδρύθη ἀναγνωστήριον εἰς τὸ ὁποῖον οἱ μαθηταὶ ἡμποροῦν νὰ διαβάσουν διάφορα βιβλία ὑπο τὴν ἐποπτείαν τῶν καθηγητῶν τῶν.

Εἰς τὴν καταβάλλονται ἐνέργειαι γιὰ νὰ ἱδρῶσιν γυμναστήριον μὲ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα γυμναστικά ὄργανα.

Τὴν χαριτωμένη συγκέντρωσις τοῦ προχθὲν Σάββατο στὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων μὲ τὸ χορὸ τῶν παιδιῶν.

Ἡ αἰθούσα ὡμορφα στολισμένη ἦταν γιομάτη ἀπὸ χαρούμενα καίχαριτα παιδάκια, ποικιλόχρωμα ντυμένα. Εὐθυμία, χαρὰ, γέλοισι, τυτθίσματα.

Χαριτωμένη μέσαστὸ μικρὸ κόσμον καὶ τῶν δύο φύλων, ξεχώριζε ἡ μικροῦ Μαιῶν Βερσῆ.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον τοῦ Λυκείου ἡ κ. Πυρρινέλα, ἡ δις Τζαβέλλα κ. λ. π. ἀκούραστε προσπαθοῦσαν νὰ περιποιηθῶν ὅσο μποροῦσαν καλλίτερα τὰ μικρὰ ἀγγελουδάκια.

Τὰ πρὸ θερμὰ μᾶς συγκαρτήρια στὸ Λύκειον γιὰ τὴν ὥρα αὐτὴ συγκέντρωσι τῶν μικρῶν.

Ἀνεῖναι δυνατόν νὰ ἐπαναληφθῇ ὁ χορὸς αὐτὸς τῶν παιδιῶν τὸ ἐρχόμενο Σάββατο σὲ ποῖο μεγάλη σάλα.

Οἱ Πρόσκοποι δύνουν τὸ Σάββατο χορευτικὴ ἐσπερίδα στὸν «Ἀβερῶφ» ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Γεν. Διοικητοῦ κ. Μαυρομάτη καὶ τοῦ Μετάρχου κ. Βαρδακούδ. Θὰ λάβῃ μέρος ἡ καλλιτέρα κοινωνία τῆς πόλεώς μας, ἡ ὁποία πάντοτε ὑποστηρίζει τοὺς Προσκόπους μᾶς.

Ὁ ἡπειρωτικὸς Σύλλογος Κερκύρας, σωματεῖον ἀνεγνωρισμένον καὶ ἀπὸ τὸ 1901 ἀπορῦβος λειτουργοῦν μὲ πρόγραμμα κυρίως φιλανθρωπικὸν συμπεριεληφθῇ, ὥς μὴ ὄφειλεν, εἰς τὸ γενικὸν μέτρον τῆς διαλύσεως ὅλων τῶν ἐν Ἑλλάδι Βορειοηπειρωτικῶν Συλλόγων. Τὸ Προεδρεῖον λαβὼν ὡς ἄλλοτε εὐκαιρίαν νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα τοῦ τοῦ κ. Γούδα καὶ τοῦ ἡμετέρου Διευθυντοῦ καὶ Βουλευτοῦ Ἰωαννίνων κ. Χρ. Χρηστοβασίλη ἐζήτησεν ἐπέμβασιν τῶν κατὴν προστασίαν τῶν.

Πράγματι οὗτοι καταλλήλως ἐνεργήσαντες ἐπέλυον τὴν ἀρσιν τοῦ μέτρου τούτου ὡς φέρεται ἐκ τοῦ κατωθι δημοσιευμένου εὐχαριστηρίου ἐγγράφου. Γνωρίζοντες τὴν ἡλικίαν τοῦ καλοῦ τούτου Σωματείου καὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ὑπαρξὶς αὐτοῦ, ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς τῆς Κερκύρας θέσεως, εἶναι ἐθνικὴ ἀνάγκη ὅχι μόνον ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ἡπειρώτας ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκείας ἐξυπηρετεῖ καὶ ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ ἡπειρώτας τὴν ὑποστηρίξιν του.

Ἡ κυρία Ἀφροδίτη Βραζέλη ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀναχωρήσεως τῆς εἰς Ἀθήνας ὅπου ἐγκαθίσταται ἐδωρήσεν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Χατζηκώστα ὁλόκληρον τὴν βιβλιοθήκην τῆς ἀποτελούμενῃ ἀπὸ 175 τόμους ἐπιστημονικῶν βιβλίων εἰς μνήμην τοῦ ἀνδρός τῆς.

Ἀξία παντὸς ἐπαίνου εἶναι ἡ κυρία Βραζέλη διὰ τὴν χειρονομίαν τῆς αὐτῇ, τὴν ὁποίαν εὐχόμεθα νὰ μιμηθῶν καὶ ἄλλοι συμπολίται μᾶς.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ βιβλίων δὲν τὸ κρίνομεν ἀσκοπον νὰ ἐρωτήσωμεν τοὺς κ. κ. ἀρτιότους γιὰ τὸν καλὸν κομμὶα ἐνέργειαι γιὰ νὰ συσταθῇ ἡ βιβλιοθήκη τῆς πόλεως;

Ὅσο αὐτὴ δὲν γίνεται δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐνισχυθῇ ὁ ζήλος τῶν συμπολιτῶν μᾶς γιὰ δωρεάς. Νομίζομεν ὅτι μία καλὴ θέλησις εἶναι ἀρκετὴ γιὰ μᾶς δώσῃ πολὺ καλὰ ἀποτελέσματα.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ»,

Παραμυθία 20 Φεβρουαρίου

Τὴν πύμην 17 Φεβρουαρίου καὶ ὥραν 3 μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Γυμνασίου μεγαλοπρεπῶς ἐργασθῇ ἡ ἐκατοστὴ ἐπέτειος τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου παιδαγωγοῦ Ἰωάννου Πετσαλώτη. Κατὰ ταύτην παρήσαν πᾶσαι αἱ Πολιτικαὶ καὶ Στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ὁ κ. Δήμαρχος μετὰ τοῦ Κοινοτικοῦ συμβουλίου, τὸ ἐκπ. συμβούλιον καὶ τὰ Σωματεῖα τῆς πόλεως.

Ἀρκετὰ ὥρα διασκεύασμένη ἡ αἰθούσα τῶν τελετῶν. Οἱ μαθηταὶ μελωδικότατα ἐψάλλον πρῶτον τὴν προσευχὴν «Χριστὲ τοῦ κόσμου» ὁ μαθητὴς τῆς Δ. τάξεως Ἀντ. Ἀρβανίτης ἀνή-

γειλε τὴν προσευχὴν «Ζεῦ ἄνα, Δωδὼ ναῖε, Πελαγονίε» εἰτα ἀπηγγέλη καὶ Κομματικὴ Πάροδος τῆς Ἠλέκτρας καὶ ἐψάλη εἰτα κατανυκτικῶτα, ὠραίατα.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου ἔψαλαν τὸ Χαῖρε «Ἐσπέρα» καὶ τὸ Ὄργανο. Μαθητὴς τῆς Δ. τοῦ Γυμνασίου ἀπήγγειλε τὰ Κόλλυβα καὶ ὁ Γυμνασιάρχης ὠμίλησεν ἐκτενῶς περὶ τοῦ βίου, ἔργων τοῦ Πετσαλώτη. Πάντας συνεκίνησαν τὰ ὠραία ἐκτενῆ λόγια, τὰ ὁποῖα αὐτὸς ὁ Πετσαλώτης λέγει ὁ ἴδιος διὰ τοὺς 80 μαθητὰς τοῦ.

Οὐδὲν εἶχον οὔτε τὸ τοῦ οἴκου εἶχον οὔτε φίλους οὔτε ὑπηρέτας, εἶχον τοὺς παῖδας μου μόνους. Ἄν ἦσαν ὑγιεῖς ἡμῖν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, ἂν ἦσαν ὁ σθεναροὶ ἡμῖν παρὰ τὸ πλεονὲν τῶν.

Ἐκοιμώμεν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, σπέρας κατεκλινόμεν μὲν τελευταία πρῶτας δὲ πρῶτος ἐγειρόμεν. Προσεχόμεν καὶ ἐδίδασκον ἐπὶ τῆς κλίνης, ὡς οὐ ἀπεκοιμώμεντο. Εἰτα ἐξερχόμεν να συνδιάσω τὸ μανθάνειν μετὰ τῆς γαστρίας.

Καὶ ἦτο ἀπερίγραπτος ἀγαλλίασις βλέπειν νεανίας καὶ νεάνιδας τῇ ἡλικίᾳ προκόποντας καὶ ἀνδρῶν, οἱτι πρότερον ἦσαν ἐλεεινοί, ἀσχοῦντας τὰς χεῖρας τῶν πρὸς δεξιότητος, ὑψοῦς δὲ τὴν καρδίαν τῶν εἰς τὸν διανοητὸν τῶν. Τὸ βλέπειν δάκρυα προσεχόμενης ἀδωότητος ἐν τῷ πρῶτῳ ἀγαπητῶν παίδων καὶ μέλλον ἐλπίδα χρηστῶν ἡθῶν ἐν ἀπερριμῇ καὶ ἀπολωλότῳ γένει.

Καὶ τὸ ἐνταῦθα κεῖται Ἐρρίκος σταλάση; σωτήρ τῶν πτωχῶν, ἡ κήρυξ τοῦ λουοῦ, πατὴρ τῶν ὁρφανῶν, τὸν νέον δημοτικὸν σχολεῖν παιδαγωγὸς τῆς ἀνθρωπότητος, θρωπος, χριστοῦ πολίτης. Πάντα ἄλλους δι' ἑαυτὸν οὐδὲν.

Εὐλογητὸν τὸ ὄνομά του.

ΘΥΑΜΙΣ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Εὐτυχεῖς γάμοι.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐσθῆσαν ἐν τῷ προσφυρικῷ Συνομῷ «Ἀνατολῇ» οἱ γάμοι τῆς καλῆς φουνδεποινίδος παρθένας Παύλου Δοποῦλου μετὰ τοῦ λαμπροῦ νέου Ἀνέστη Ἀγαπηάδου.

Τοὺς νυμφικούς σιεφάνους ἀνέξεν ἡ ἀξίότης κυρία Νουσιᾶδου τοῦ μικροῦ υἱοῦ τῆς Βασιλῆης.

Ἡ ἔνθερα συγκαίρουσα τοὺς γάμους ἰεονύμφους εὐχεταὶ αὐτοῖς βίον ἀνδρόπαγον.

Ἀναχωρήσεις

Ἀνεχώρησε δι' Ἀθῆνας ὁ Διευτὴς τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης κ. Βαδὸς μετὰ τῶν δεσποινίδων τῶν τῶν.

Ἀφίξεις

Ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Γεώργιος Μᾶκος ἀρτιότος καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα Λιαννί.

Διαμαρτυρία

Ἡ Πανεπειρωτικὴ Ἐνωσις φέρον Ἀξιωματικῶν μετ' ἐξ ὧς ἀνέγνωσε τὴν κατὰ τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Υπουργοῦ Στρατιωτικῶν ψηφίσματος ἀπορνήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 10.

